

Sygn. akt IV U 75/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 grudnia 2014 roku nr(...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się A. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 grudnia 2014 roku na okres czterech lat.

Sygn. akt IV U 75/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 listopada 2015 roku

Decyzją z dnia 18 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 11.12.2014 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. S., domagając się jej zmiany i ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, iż decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca i niezgodna ze stanem faktycznym, gdyż stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy co wynika także z jego dokumentacji medycznej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpiezonego, zasadnie odmówiono mu renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. urodził się w dniu (...) r., posiada wykształcenie podstawowe, ukończył 2 letnią szkołę przysposobienia rolniczego, kurs ślusarza oraz kurs palacza. Przez 19 lat pracował jako palacz CO.

Ubezpieczony w okresie od dnia 25.08.1996 roku do dnia 30.11.2014 roku pobierał w ZUS rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: - akta ZUS,

W dniu 04.11.2014 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 20.11.2014 r. odwołujący został uznany za częściowo niezdolnego do pracy okresowo do 30.11.2015r.. W stosunku do wspomnianego wyżej orzeczenia został skierowany zarzut wadliwości. Komisja lekarska ZUS po rozpatrzeniu zarzutu wadliwości, orzeczeniem z dnia 11.12.2014r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest nie zdolny do pracy. Wobec powyższego przedmiotową decyzją z dnia 18.12.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do renty, od której złożył on odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomowymi dyskopatiami,
- zespół bolesnego barku lewego,
- zespół uszkodzenia korzeni lędźwiowych,
- przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego,
- stan po artroskopii kolana prawego,
- zmiany zwyrodnieniowe stawów barkowych i kolanowych,
- nadciśnienie tętnicze,
- nawracające zaburzenia rytmu serca,
- chorobę niedokrwienną serca,
- przewlekłe bóle i zawroty głowy,
- miażdżycę naczyń kończyn dolnych,
- jaskrę,
- zaćmę,
- nawracające zaburzenia depresyjne.

Ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy począwszy od dnia 1.12.2014 roku na okres czterech lat. Aktualny stan zdrowia dyskwalifikuje go od możliwości wykonywania pracy zawodowej fizycznej, w tym w charakterze palacza CO. Zgodnie z charakterystyką stanowiska pracy / wywiad zawodowy / jest to praca z przewagą wysiłku fizycznego wymagająca sprawności obu rąk, chodzenia, schylania się, podnoszenia i noszenia ciężarów.

Sprawność fizyczna powoda jest upośledzona w znacznym stopniu z powodu mnogich schorzeń, lecz dominują zaburzenia z zakresu układu ruchu tzn. stawów kończyn i kręgosłupa. Dysfunkcja kończyn, lokomocji, utrzymywania postawy – są upośledzone w znacznym stopniu. Dochodzą do tego zaburzenia ze strony układu krążenie, wzroku i psychiki. Rokowanie co do szybkiego odzyskania sprawności zawodowej jest złe.

Dowód: - opinia sądowo – lekarska – k. 7-10,

- opinia uzupełniająca - k. 35-36,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu kardiologii, chorób wewnętrznych, neurologii i ortopedii którzy po wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, badaniu odwołującego się, przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonali prawidłowej diagnozy schorzeń odwołującego. Opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, są przy tym rzetelne, kompletne i wewnętrznie spójne.

Nie były zasadne zarzuty podniesione do opinii przez organ rentowy. W wydanej opinii uzupełniającej biegli wyjaśnili zasadność swego stanowiska. W zastrzeżeniach do opinii brak było argumentów, wskazujących na jakieś istotne uchybienia, czy błędy po stronie biegłych, które mogłyby podważać jej wartość dowodową. Stanowią one jedynie nieuzasadnioną polemikę ze stanowiskiem biegłych. Podkreślić należy, że na przestrzeni całej swej aktywności zawodowej odwołujący pracował tylko fizycznie (nie były to lekkie prace), wykonywał prace fizyczne i jak wynika z opinii biegłych nie jest zdolny do wykonywania pracy fizycznej. Pobierał rentę nieprzerwanie od 1996 roku i nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Wobec powyższego twierdzenie więc ZUS, że jest zdolny do lekkiej pracy fizycznej jest li tylko czysto teoretyczne. Odwołujący nigdy nie wykonywał lekkiej pracy fizycznej wskazywanej przez organ rentowy.

Opinie spełniły nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art. 278 kpc i art. 285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz w aktach sądowych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 roku poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, że odwołujący się spełnia wszystkie ustawowe przesłanki do przyznania mu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy.

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu dziedziny medycyny związanej z jego dolegliwościami.

Z opinii biegłych wynika, iż ubezpieczony cierpi na liczne schorzenia tj. zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomowymi dyskopatiami, zespół bolesnego barku lewego, zespół uszkodzenia korzeni lędźwiowych, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego, stan po artroskopii kolana prawego, zmiany zwyrodnieniowe stawów barkowych i kolanowych, nadciśnienie tętnicze, nawracające zaburzenia rytmu serca, chorobę niedokrwienną serca, przewlekłe bóle i zawroty głowy, miażdżycę naczyń kończyn dolnych, jaskrę, zaćmę, nawracające zaburzenia depresyjne. Ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy począwszy od dnia 1.12.2014 roku na okres czterech lat.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres czterech lat począwszy od dnia 01.12.2014 r., czyli od zaprzestania pobierania poprzednio przyznanego świadczenia rentowego biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.